

عنوان مقاله:

سنگ نگاری و زمین شیمی گرهک های تورمالین در لکوگرانیت آدربا (شمال خاوری گلپایگان، پهنه سندج-سیرجان)

محل انتشار:

فصلنامه پترولوژی، دوره 7، شماره 27 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

اکرم السادات میرلوحی - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

محمود خلیلی - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

لکوگرانیت آدربا، بخشی از همتافت دگرگونی گلپایگان (پهنه سندج-سیرجان)، میزبان گرهک های تورمالین عدسی شکل است. این توده میزبان گرهک های کوچک (نوع ۱) با بزرگی ۲ در ۴ سانتیمتر و گرهک های بزرگ (نوع ۲) با بزرگی نزدیک به ۷ در ۱۴ سانتیمتر است. هسته گرهک های نوع ۱ از تورمالین های کوچک با چندرنگی سبز-آبی، کوارتز، پتاسیم فلدسپار (میکروکلین) و آپاتیت سازمان یافته است؛ اما هسته گرهک های نوع ۲، از درشت بلورهای تورمالین با چندرنگی آشکار، به همراه کوارتز ساخته شده است. بر پایه بررسی زمین شیمی عناصر اصلی و نادر، این تورمالین ها در محدوده آلکالن (قلیایی)، از نوع شورل (گرهک های نوع ۱) و قلمرو شورل-دراویت (گرهک های نوع ۲) رده بندی می شوند. میانگین مقادیر REE در این تورمالین ها دارای شیب منفی بوده و نشان دهنده آنومالی منفی (گرهک نوع ۱) و مثبت (گرهک نوع ۲) عنصر Eu است. به احتمال بالا، گرهک های نوع ۱ در پی دو ساز و کار نبود آمیختگی در مذاب های تکامل یافته و سپس شکسته شدن بیوتیت در مراحل پایانی تبلور تورمالین، تا مصرف کامل B (سیستم بسته) پدید آمده اند. برای گرهک های نوع ۲، شکسته شدن بیوتیت در تعادل با سیال خارجی (سیستم باز) پیشنهاد می شود.

کلمات کلیدی:

گرهک های تورمالین، REE، گلپایگان، سندج-سیرجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1372272>

